

Въ знакъ на реаленъ изразъ на благопожеланията Държавния Глава е турилъ на разположението на комитета 50 хиляди лева за дѣлото.

Въ редъ заседания, комитетътъ Царь-Освободителъ разисквалъ относително избора на мѣстото за построяване паметника на Царя; като резултатъ на тия разисквания е било избрано мѣстото прѣдъ Народното Събрание, гдѣто днесъ краси величественъ паметникъ.

Паметникътъ на Царя-Освободителя, това благородно и знаменателно дѣло на признателния български народъ се издига тъкмо срѣщу най-висшето държавно учрѣждение на Свободна България — Народното Събрание — великото създание на Царя-Освободителя.

Въ дълги нощни заседания на комитета, държани въ българския дворецъ на 15-й януарий и 18-й февруарий 1900 год. подъ прѣдседателството на Негово Царско Височество Княза били подложени на разглеждане и удобрение програмитѣ на конкурситѣ за паметника на Царя-Освободителя и Музея на българското възраждане.

Ето *in extenso*, програмата, за която е рѣчь, съставена на 15-й януарий:

ПРОГРАМА

на международния конкурсъ за въздигане паметникъ на о Бозѣ почившия Царь-Освободителъ, Всерусийския Императоръ Александъръ II-й, въ София.

§ 1. Паметникътъ се въздига на Царя-Освободителя отъ страна на Българския народъ и ще носи надписа: „Царю-Освободителю — Признателна България“.